

תנ"ך לילדים

מציג

הבן המועדף הופך לעבד

יצחק היה מאושר. בנו יעקב חזר הביתה. אפילו עשו קבל בברכה את אחיו שפעם נשבע להורגו. אבל בניו של יעקב לא היו מאושרים בגלל יוסף, אחיהם הצעיר, הוא היה הבן המועדף על-ידי אביהם.

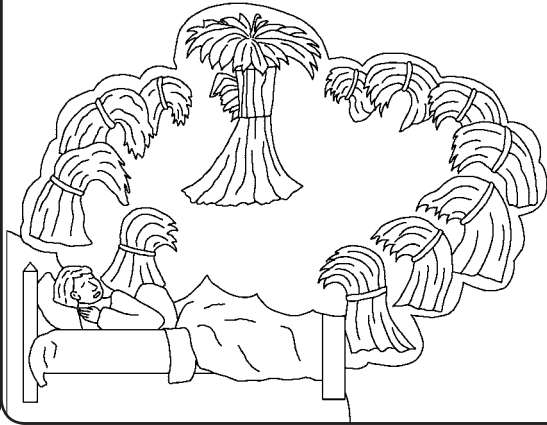

נכתב על ידי: Edward Hughes
איורים: Byron Unger; Lazarus
עריכה: M. Kerr; Sarah S; Alastair P.
הופק על ידי: Bible for Children
www.M1914.org

BFC
PO Box 3
Winnipeg, MB R3C 2G1
Canada

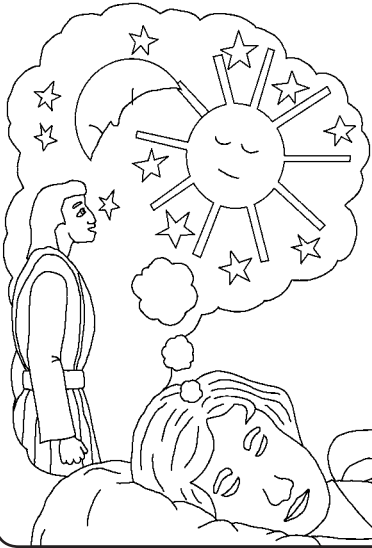
Bible for Children, Inc. 2020 ©

חיו של יוסף כעסו עליו אף יותר אחרי שסיפר להם את חלומו. אלומת הדגן שלי עמדה ניצבת ואלומות הדגן שלכם השתחוו כבוד", סיפר יוסף. משמעות החלום היתה שיוסף יהיה יותר שוב מאחיו.

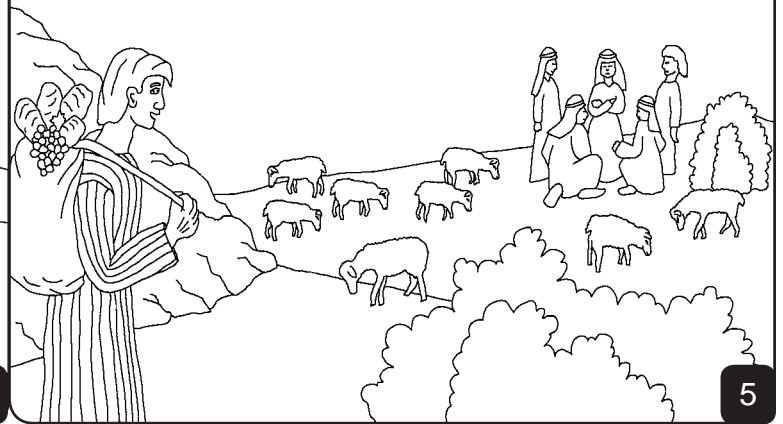
3

בחלום השני של יוסף השמש, הירח והכוכבים השתחוו לו. אפילו אביו יעקב כעס עליו כעת על כך שהוא רומם את עצמו מעל הוריו ואחיו.

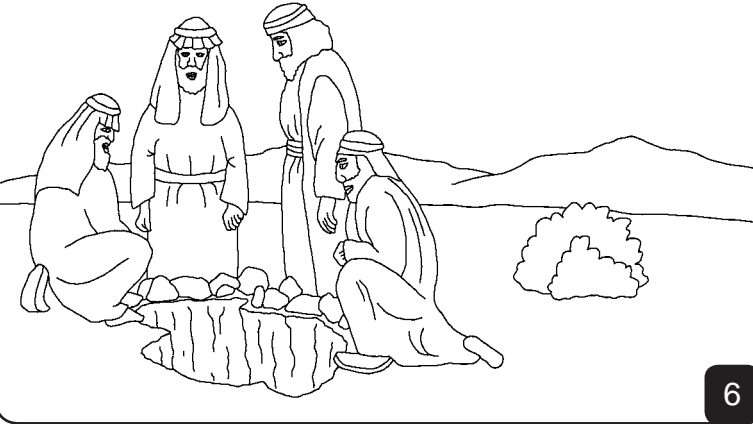
4

יום אחד שלח יעקב את יוסף אל השדה בו רעו אחיו את הצאן. אחיו ראו אותו מגיע. "בואו נהרוג את החולם הזה" - הם לחשו. יוסף לא ידע על הסכנה שלפניו.

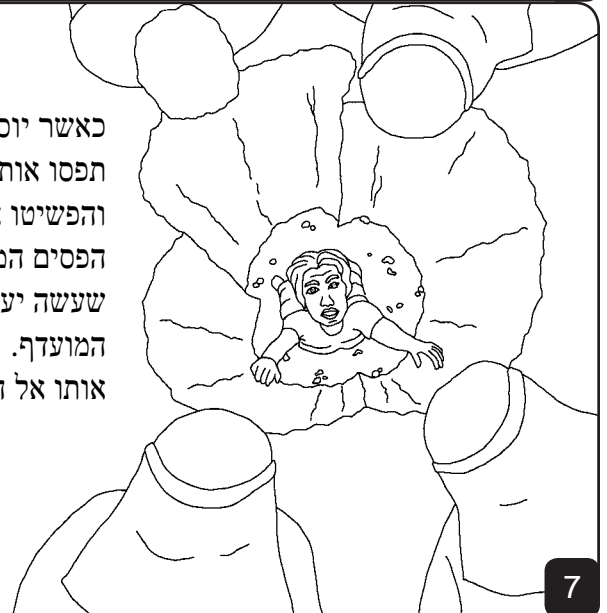
5

ראובן, האח הבכור לא הסכים. "אנחנו לא צריכים לשפוך דם", הוא אמר. "ראו הנה בור. השליכו אותו למות שם!" ראובן תכנן להציל אותו עם רדת הלילה.

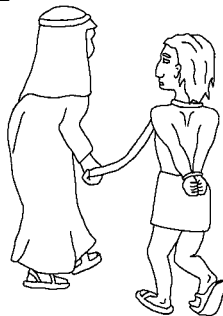
6

כאשר יוסף הגיע תפסו אותו אחיו, והפשיטו את כותנת הפסים המיוחדת שעשה יעקב עבור בנו המועדף. הם השליכו אותו אל הבור הנורא.

7

בזמן שראובן נעדר, שיירה של גמלים שהיתה בדרכה למצרים הרחוקה, התקרבה. "בואו נמכור את יוסף", קרא יהודה אחיו. העסקה נעשתה. הם מכרו את יוסף עבור עשרים מטבעות כסף.

8

"האם זוהי הכותנת של יוסף? היא מלאה דם. מצאנו אותה במדבר." האחים האכזריים גרמו ליעקב להאמין שחיית פרא הרגה את בנו המועדף. יעקב קרע את בגדיו והתאבל. איש לא יכול היה לנחמו.

10

דומע ומלא פחד, הסתכל יוסף חסר הישע בזמן שהגמל המתנדנד הרחיק אותו ממשפחתו וארצו.

9

"כל מה שאתה עושה מצליח", אמר פוטיפר ליוסף יום אחד. "אלוהים הוא אתך. אני רוצה שתהיה למשרת הראשי אחראי על כל ביתי ועסקיי וכל שאר המשרתים."

12

במצרים, יוסף היה כנראה בודד ומפוחד. אולי הוא התגעגע הביתה. אבל הוא לא יכול היה לברוח. הוא היה עבד בביתו של פוטיפר - איש מצרי חשוב. פוטיפר ראה שיוסף תמיד עבד בחריצות ושאפשר לסמוך עליו.

11

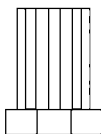
אשתו של פוטיפר היתה אשה רעה. היא רצתה שיוסף ימלא את מקומו של בעלה. יוסף סרב. הוא לא רצה לחטוא לאלוהים ולפגוע ולהרע לפוטיפר. כאשר האשה ניסתה להכריח אותו, הוא ברח. אבל היא תפסה בידה את בגדו.

14

אלוהים ברך את פוטיפר בעושר בביתו ובשדה בזכותו של יוסף. כעת כאדם חשוב, יוסף עדיין האמין ושרת את אלוהים במסירות. אבל צרות הגיעו על יוסף.

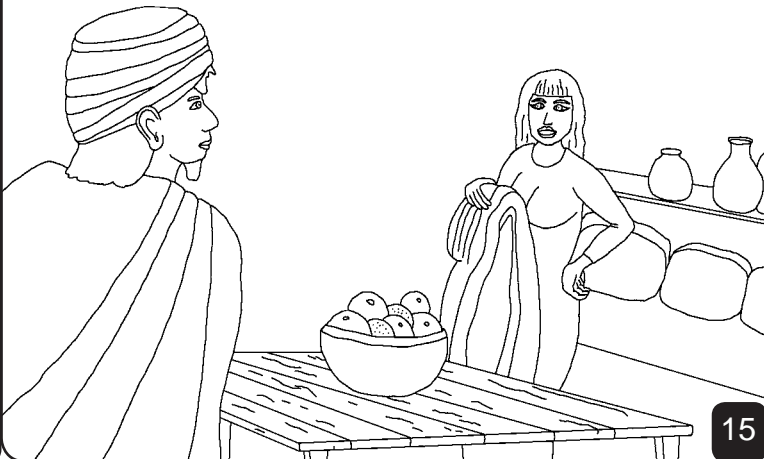
13

פּוּטִיפֶר הַשְּׁלִיךְ אֶת יוֹסֵף
 לְבַיִת-הַסּוּהָר. לְמִרּוֹת שֶׁהִיָּה
 חָף-מִפְשַׁע, יוֹסֵף לֹא כִעַס אוֹ
 הָיָה לְמִרְרָה. אוֹלֵי הוּא לְמַד
 מִהַקְשִׁיִּים שֶׁלֹּא חָשׁוּב הָיְכֵן
 שֶׁהוּא יִהְיֶה, אִם הוּא יִכְבֵּד אֶת אֱלֹהִים,
 אֱלֹהִים יִכְבֵּד אוֹתוֹ - אִפִּילוֹ
 בְּבַיִת-הַסּוּהָר.

16

"הַעֲבֵד שְׁלֹךְ תִּקַּף אוֹתִי", הַתְּלוֹנְנָה אֶשְׁתּוֹ שֶׁל פּוּטִיפֶר.
 "הִנֵּה, רֵאֵה אֶת בִּגְדוֹ!" פּוּטִיפֶר כִּעַס. אוֹלֵי הוּא יָדַע שֶׁאֶשְׁתּוֹ
 מִשְׁקֶרֶת. אֲבָל הוּא הָיָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מִשְׁהוֹ. מַה הוּא יַעֲשֶׂה?

15

הַסּוּף

7

60 18

הַבֵּן הַמוֹעֲדָף הוֹפֵךְ לַעֲבֵד

סִיפּ וּר מְדַבֵּר אֱלֹהִים, הַתַּנ"ךְ

מְצוֵי ב:

בְּרֵאשִׁית ל'ז', בְּרֵאשִׁית ל'ט'

"פֶּתַח דְּבָרֶיךָ יֵאִיר"

תְּהִלִּים קִיט, 130

17

הַתַּנ"ךְ מְסַפֵּר לָנוּ עַל הָאֱלֹהִים הַטוֹב אֲשֶׁר בְּרָא אוֹתָנוּ וְאֲשֶׁר חִפֵּץ שֶׁנִּכְיֶר אוֹתוֹ.

אֱלֹהִים יוֹדֵעַ שֶׁאֲנַחְנוּ עֹשִׂינּוּ מַעֲשִׂים רַעִים וְלָהֵם הוּא קוֹרֵא חַטָּא. הַעוֹנֵשׁ עַל חַטָּא הוּא מוֹת אֲבָל אֱלֹהִים כָּל כֵּךְ אוֹהֵב אוֹתְךָ שֶׁהוּא שֹׁלַח אֶת בְּנוֹ, יֵשׁוּעַ, לְמוֹת עַל הַצֵּלֵב וְלַהֲעֲנִשׁ בְּמִקּוֹמָנוּ. וְאִזּוֹ יֵשׁוּעַ קָם לְתַחִיָּה מִן הַמֵּתִים וְעָלָה לְשָׁמַיִם! אִם אַתָּה אוֹ אֵת מֵאֲמִינִים בִּישׁוּעַ וּמִבְּקִשִׁים מִמֶּנּוּ שִׁיִּסְלַח עַל הַחַטָּאִים שֶׁלָּכֶם הוּא יַעֲשֶׂה זֹאת! הוּא יְבוֹא וְיַחֲיֶה עִכְשָׁו בְּתוֹכְכֶם וְאַתֶּם תַּחֲיוּ עִמּוֹ לְעוֹלָמִים.

אִם אַתָּה אוֹ אֵת מֵאֲמִינִים שֶׁזֹּאת הָאֵמֶת, אֲמַרוּ זֹאת לְאֱלֹהִים: יֵשׁוּעַ יִקָּר, אֲנִי מֵאֲמִין (אוֹ מֵאֲמִינָה) שֶׁאַתָּה הוּא אֱלֹהִים שֶׁהִפֵּךְ לְהִיּוֹת אָדָם וְשָׁמַת עֲבוֹר חַטָּאִי וְשָׁקַמְתָּ מִן הַמֵּתִים. אֲנִי תְּבוֹא אֶל חַיִּי וְסִלַּח לִי עַל הַחַטָּאִים שֶׁלִּי כְּדֵי שֶׁאֲכַל לְקַבֵּל אֶת הַחַיִּים הַחֲדָשִׁים עִכְשָׁו וְשִׂיּוּם אֶחָד אֶהְיֶה אִתְּךָ לְעוֹלָמִים. עֲזוּר לִי לְצִיִּית לְךָ וְלַחֲיוֹת עֲבוֹרְךָ כְּמוֹ בְּנֵךְ (אוֹ בַתְּךָ). אָמֵן.

קִרְאוּ בְּדַבַּר אֱלֹהִים וְדַבְּרוּ עִם אֱלֹהִים כָּל יוֹם! יוֹחֲנָן ג' 16

19